

ἀρσενικεύω (I) Πάρ. ἀρσενικεύω Πάρ. ἀρσενικεύω Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός, παρ' ὃ καὶ ἀρσενικός.

1) Ὀργῶ πρὸς συνουσίαν, βινητιῶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Συνών. *ἀρσενικίζω (I), καυλώω. 2) Καθίσταμαι ἄτακτος, ἀνήσυχος, ζωηρὸς Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἀοῦτο τὸ παιδὶν ἐρσνίκευεν Τραπ. 3) Ἐπιδίδω, αὐξάνομαι ἄνευ καρποφορίας, ἐπὶ φυτῶν Πάρ.: Ἀρσενίκευε τὸ δαδάκι - τὸ σουσάμι καὶ δὲν ἔκαμε τίποτε. Ἀρσενίκευαν οἱ δομάτες. Συνών. ἀρσενικιάζω. 4) Καθίσταμαι ἄγονος ὑπερπαχυνθείς, ἐπὶ θήλεος ζώου Πάρ. Πβ. ἀρσενικῶνω.

*ἀρσενικεύω (II), ἀρσενικεύω Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρσενίκειν, παρ' ὃ καὶ ἀρσενίκειν.

Μεταβαίνω ἀπὸ τῆς ἀνθήσεως εἰς τὴν καρποφορίαν αὐξάνων κατὰ τὸν καυλόν: Ἐρσνίκευαν τὰ κρομμύδα - τὰ λάχανα. Συνών. σπορριάζω, σπορώω.

ἀρσενικιάζω ἀμάρτ. σερνικιάζω Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός.

Ἀρσενικεύω (I) 3, ὁ ἰδ.

*ἀρσενικιάριν ἐπίθ. οὐδ. ἀρσενικιάρ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τῆς καταλ. -ιάριν, δι' ἣν ἰδ. -ιάρεις.

Τὸ ἔχον ἀνθοφόρους καυλοὺς περισσοτέρους τοῦ ἑνός, ἐπὶ φυτοῦ.

*ἀρσενικίζω (I), ἀρσενικίζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρσενικός.

Ὀργῶ πρὸς συνουσίαν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρσενικεύω (I) 1.

*ἀρσενικίζω (II), γ' πρόσωπ. ἀρσενικίζ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀρσενίκειν.

Φέρω σπόρους, ἐπὶ φυτοῦ.

*ἀρσενίκειν τό, ἀρσενίκε' Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός, παρ' ὃ καὶ ἀρσενικός.

1) Ὁ ἀνθοφόρος καυλὸς φυτῶν, ἰδίᾳ τῶν κρομμύων, σκροδόων, πράσων καὶ κράμβης: Πάμε 'ς σὸ κελὶν τὰ τσακώωμε καὶ τρώγωμε ἀρσενίκα. Συνών. ἀρσενικάδι. β) Τὸ στέλεχος φυτοῦ Πόντ. (Σάντ.) 2) Μεταφ. τὸ ἀνδρὶκὸν αἰδοῖον Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

*ἀρσενίκεσμα τό, (I) ἀρσενίκεσμαν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀρσενικίζω (I).

Ὁ πρὸς συνουσίαν ὀργασμός. Συνών. καύλα.

*ἀρσενίκεσμα τό, (II) ἀρσενίκεσμαν Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀρσενικίζω (II).

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθοφόρου καυλοῦ εἰς τὰ φυτά.

ἀρσενικὸ τό, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀρσενικόν.

Αἱ ἐξῆς ἐνώσεις τοῦ ἀρσενικοῦ 1) Τὸ ἀρσενικὸ ἄσπρο, τριοξειδίου ἀρσενικοῦ τῆς χυμείας (As_2O_3) χρήσιμον πρὸς δηλητηρίασιν τῶν ποντικῶν καὶ κατὰ τῆς ψωριάσεως. Συνών. ποντικοφάρμακο. 2) Αἱ τῆς ὀρυκτολογίας σανδαράκαι, ἥτοι ἡ κιτρινή σανδαράκη, τὸ τριθειοῦχον ἀρσενικὸν (As_2S_3), τὸ ἀρσενικὸν τῶν ἀρχαίων καὶ ἀρσενικὸν κίτρινον ἢ σχιστὸν τῶν μεταγενεστέρων (Ὀρνεοσόφ. ἔκδ. Hercher σ. 525) χρήσιμον ὡς ψιλωτικὸν (καὶ μετ' ἀσβέστου ρουσμᾶς συνήθως λεγόμενον) καὶ ἡ ἐρυθρὰ σανδαράκη, τὸ διθειοῦχον ἀρσενικὸν (As_2S_2), ἡ τῶν ἀρχαίων σανδαράκη, τὸ μεσαιωνικὸν ἀρσενικὸν κόκκινον (Ὀρνεο-

σόφ. ἐνθ' ἀν. καὶ Ἱερακοσόφ. 444). 3) Ἀρσενικοῦχοι σκευασίαι ὡς ἀντιπυρετικά φάρμακα. [**]

ἀρσενικοβοτάνι τό, ἀμάρτ. σερνικοβοτάνι ΘΧελδράιχ 89 ἀρσενικοβοτάνο Πελοπν. (Τριφυλ.) σερνικοβοτάνο Ἡπ. Πελοπν. (Μάν. Μεσσ.) σερνικοβοτάνο Ἡπ. σερνικοβοτάνο Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ τοῦ οὐσ. βοτάνι.

Ἀγριόχορτα τῆς τάξεως τῶν ὀρχεοειδῶν (orchidaceae) τῶν ὁποίων οἱ ὀρχεοειδεῖς κόνδυλοι ἐθεωροῦντο φάρμακον πρὸς τὴν ἀρρενογονίαν (Διοσκ. 3,131) 1) Τοῦ γένους ὀρχιδος: ὀρχις ὁ μακροσκελὴς (orchis longicruris) καὶ ὀρχις ὁ ψυχανθὴς (orchis papilionacea). Συνών. σαλέπι. 2) Τοῦ γένους ὀφρύος: ὀφρὺς ἢ μέλισσα (orphrys arifera). [**]

Συνών. ἀρσενικοχόρταρο, ἀρσενικόχορτο.

ἀρσενικοθήλυκος ἐπίθ. κοιν. ἀρσενικοθήλυκος Κύθν. Πάτμ. Πελοπν. (Λακων.) Σίφν. κ.ά. ἀρσενικοθήλυκος Κύπρ. Ρόδ. ἀρσενικοθήλυκος Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀρσενικοθήλυκος Πάρ. (Λεῦκ.) ἀρσενικοθήλυκος Θεσσ. Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. ἀρσενικοθήλυκος Λέσβ. ἀρσενικοθήλυκος Κύπρ. ἀρσενικοθήλυκος Καλαβρ. (Χωρίο Βουν.) ἀρσενικοθήλυκος Καλαβρ. (Κοντοφ.) ἀρσενικοθήλυκος Κρήτ. κ.ά. σερνικοθήλυκος Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Βασαρ. Τριφυλ.) κ.ά. σερνικοθήλυκος Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰμβρ. Μακεδ. (Βλάστ.) Σάμ. σερνικοθήλυκος Εὐβ. (Κονίστρ.) σερνικοθήλυκος Μακεδ. σερνικοθήλυκος Ἡπ. Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἀρσενικός καὶ θήλυκος. Τὸ ἀρσενικοθήλυκος καὶ παρὰ Σομ. Τὸ ἀρσενικοθήλυκος ἐκ τοῦ θέμ. ἀρσεν-, εὐρηται δὲ καὶ παρὰ Βλάχ. ἀρσενικοθήλυκος.

1) Ὁ φαινόμενος ὅτι ἔχει φύσιν ἀρρενος καὶ θήλεος, ἀρρενόθηλος, ἐρμαφρόδιτος κοιν. καὶ Καλαβρ. (Κοντοφ. Χωρίο Βουν.) Συνών. θήλυκαρσένικος. Πβ. ἀρσενικάρις 2) Θηλ., ἀνδρική, ἀρρενωπή, ἐπὶ γυναικὸς ἐχούσης συμπεριφορὰν καὶ τρόπους εἰς ἄνδρα ἀρμόζοντας σύνθηθ.: Αὕτῃ εἶναι ἀρσενικοθήλυκη. Συνών. ἀρσενίκα. Πβ. ἀρσενικουλλάς. 3) Οὐδ. πληθ. σερνικοθήλυκα οὐσ., παιδία καὶ κοράσια ὁμοῦ Κεφαλλ. Πελοπν. (Μάν.)

*ἀρσενικόπουλλο τό, ἀρσενικόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. *ἀρσενίκειν διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὸς ἀνθοφόρος καυλὸς φυτοῦ.

ἀρσενικός ἐπίθ. κοιν. ἀρσενικός Θράκ. (Κομοτ.) Κρήτ. Μεγίστ. Ρόδ. Σύμ. ἀρσενικός βόρ. ἰδιώμ. ἀρσενικὸ Τσακων. ἀρσενικὸ Καλαβρ. (Κοντοφ. Μπόβ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) ἀρσενικὸν Καλαβρ. (Καρδ.) ἀρσενικός Χίος (Μεστ.) ἀρσενικὸν Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀρσενικός Μακεδ. (Χαλκιδ.) ἀρσενικός Ἀνδρ. Θράκ. Ἰων. (Κρήν.) Κάλυμν. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθν. Κῶς Μύκ. Νάξ. Σίφν. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Χίος κ.ά. ἀρσενικός Ἀνδρ. ἀρσενικός Μύκ. ἀρσενικός Κρήτ. ἀρσενικός Ἀστυπ. ἀρσενικός Ἡπ. Μύκ. ἀρσενικός Λέσβ. ἀρσενικός Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) ἀρσενικός Λέσβ. ἀρσενικός Πελοπν. (Τριφυλ.) σερνικός Ἀνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Ζάκ. Ἡπ. Καπ. (Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φερτ.) Κεφαλλ. Κορσ. Κρήτ. Κύθν. Λευκ. Μύκ. Πάρ. Πελοπν. (Ἀργ. Γέρμ. Καλάβρυτ. Κορινθ. Μάν. Οἶν. Σουδεν.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σκῦρ. Χίος κ.ά. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. σερνικός Μύκ. σερνικὸν Καπ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Φάρας. Φερτ.) Τσακων. σερνικός Εὐβ. Θράκ. (Αἶν. κ.ά.) Ἰμβρ. σερνικός

Ἡπ. (Ἄρτ.) Θράκ. *σιρβ'κός* Λέσβ. Μακεδ. (Βλάστ.) Σάμ. Σκυρ. Στερελλ. (Λοκρ. Φθιώτ.) *διρβ'κός* Λέσβ. *διρ'κός* Λέσβ. *σιρκός* Εὐβ. (Στρόπον.) Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. (Αἰν. Διδυμότ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) *σιαρβ'κός* Μακεδ. (Βογατσ.) *σαρνικός* Εὐβ. (Ἀνδρων. Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) *διρ'κός* Σαμοθρ. *σιαρ'κός* Μακεδ. (Γέρμ.) *ἀρνικός* Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀρσενικός*. Τὸ *ἀσρηνικός* καὶ παρὰ Σομ. Τὸ *ἀρνικός* ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἀρρηνικός* λεγομένου παραλλήλως πρὸς τὸν ἕτερον τύπον.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ἄρρην ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ θῆλυς, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) Καππ. (Ἄνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Πόντ. (Ἄμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: *Ἀρσενικό παιδί*. *Ἀρσενικός γάιτος*. *Ἀρσενικὴ πέρικα* κοιν. *Σιρκὸ φίδ* Αἰτωλ. *Σιρκὰ πρόατα* αὐτόθ. *Σιαρβ'κὰ ἀρνιά* Βογατσ. *Ἀρνικὸν μουσκάρι* (μουσκάρι) Τραπ. Χαλδ. *Ἀρνικὸν κατιούδ* (γαττάκι) αὐτόθ. *Ἀρνικὸν πρόγατον* αὐτόθ. *Ἀσιρνικὸ ζευγάρι* (ζεῦγος βοῶν ἀμφοτέρων ἀρρένων) Κρήτ. (Λατσίδ.) || Φρ. *Σερνικὴ γυναικα* (ἡ μιμουμένη τοὺς ἄνδρας, ἡ νεωτερίζουσα ἢ ἐκείνη ποῦ διευθύνει τὰς ὑποθέσεις ὡς ἀνὴρ) Μάν. *Γυναικα ἀρνικέσσα* (ἀνδροπρεπεῖς τρόπους ἔχουσα, ἀρρενωπὴ) Τραπ. *Ἀρνικὸν περδίκ* (περδίκι. Ἐπὶ κορασίου ζωηροῦ) αὐτόθ. *Ἐζ' νοῦ σιαρβ'κὸ* (ἐπὶ τοῦ στερουμένου νοῦ δημιουργικοῦ) Βογατσ. *Ἀρραβωνίζεται* τὰ *σερνικά* παιδιὰ μέσ' εἰς τὴ χρυσὴ τῆς τῆν κοιλία (λέγεται σιωπηλῶς ὑπὸ γυναικὸς ἱσταμένης ὅπισθεν τῆς νύμφης κατὰ τὴν ὥραν τῆς στέψεως, ὅτε ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ δεῖνα τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ δεῖνα» διὰ τὴν γεννήσῃ αὐτῇ ἄρρενα τέκνα, ὅταν δὲ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῇ «στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ κτλ.», ἐπαναλαμβάνεται ἡ φρ. *στεφανώνεται* τὰ *σερνικά* παιδιὰ κτλ.) Λευκ. *Ἀέρας ἀρσενικός* (ὁ βόρειος ἄνεμος οἰονεῖ ὡς ἀνδρικός, σταθερὸς καὶ εἰλικρινὴς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν νότιον, ὅστις θεωρεῖται ὑπουλός καὶ ἄστατος καὶ διὰ τοῦτο χαρακτηρίζεται ὡς *θηλυκός*) Τῆλ. *Ἡῦρα τὸ μελῆ μου ἀπὸ τὸν δεῖνα εἰς τ' ἀρσενικά* (συνών. *ἔμπλεξα εἰς τὰ γίερα*) Ἀθῆν. || Παροιμ. *Ἀσ' σὸν ἀρνικὸν τὸν γάιδῳρον γάλαν ἐβγάλλ' καὶ παῖρ* (ἀπὸ τὸν ἀρσενικὸ γάιδαρο βγάζει γάλα. Ἐπὶ τοῦ λίαν ἱκανοῦ εἰς τὸ νὰ πορίζεται κέρδη) Χαλδ. κ.ά. Γνωμ. *Ὅταν γεννιέται σερνικό, γελᾷνε καὶ τὰ κεραμίδα* (χαίρουν πάντες διὰ τὴν γέννησιν ἄρρενος τέκνου) Πελοπν. *Ἀπὸ θηλυκὸ νὰ ζῇ, κάλλιο σερνικό κι ἂς πεθάνῃ* (τόσον πολὺ ὑπερέχει τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν τέκνον, ὥστε πολλοὶ γονεῖς προτιμοῦν ἀντὶ θυγατρὸς υἱὸν ἔστω καὶ ἂν μέλλῃ νὰ εἶναι βραχὺς ὁ βίος του) Κεφαλλ. *Τὸ ἀρσενικὸ σφαχτὸ ἢ τοῦ λύκου ἢ τοῦ μαχαιριοῦ* (ἐπὶ τῶν κινδύνων εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται τὰ ἄρρενα) Μάν. *Τὰ σερνικά εἶναι οἱ στῦλοι τοῦ σπιτιοῦ* (εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τῆς ἀνορθώσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ οἴκου. Πβ. ἀρχ. Εὐριπ. Ἰφιγ. Ταύρ. 57 «στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες») Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. || Ἄσμ.

Νά ν' ὁ γαμπρὸς πολὺχρονος κ' ἡ νύφη καλομοῖρα, νὰ κάμῃ σερνικά παιδιὰ σὰν τοῦ Μαγιοῦ τὰ μῆλα

Λευκ. 2) Ὁ ἔχων ἐξοχὴν κονδυλοειδῆ ἢ ὁποῖα ἐμβαλλομένη προσαρμόζεται εἰς κοιλότητα καὶ γενικώτερον ὁ ἐμβαλλόμενός που, ἐπὶ πραγμάτων καὶ ἰδίως ὀργάνων κοιν. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.): *Ἀρσενικὴ κόπιτσα*. *Ἀρσενικὸ κλειδί* (τὸ μὴ ὄν σωληνοειδὲς εἰς τὸ ὅποιον νὰ εἰσέρχεται γλωσσὶς τοῦ κλειθροῦ, ἀλλ' ὡς ἔμβολον εἰσα-

γόμενον εἰς τὸ κλειθρον) κοιν. *Ἀρσενικὸ κλαρί* (κλάδος δένδρου μονοκόμματος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν διχαλωτὸν εἰς τὸ ἄκρον *θηλυκὸ κλαδί* καλούμενον, διὰ τῆς ἐμπλοκῆς δὲ τοιούτων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν κλάδων κατασκευάζεται φράκτης) Πελοπν. *Ἀρνικὸν ἀνοιγάρ* (κλειδί) Χαλδ. *Βελόνι ἀρσενικό* (ὁ ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς πρύμνης λέμβου σιδηροῦς κάθετος ὀβελίσκος ὅστις εἰσερχόμενος εἰς τὸν κρίκον τοῦ πηδαλίου στηρίζει αὐτὸ) πολλαχ. *Εἶχαν ἓνα σιρκὸ λ' θάρ' κι τ' ἄλλον θηλ'κὸ κι τὰ βαλαν' εἰς τοῦ γδοιφύρ' κι δὲ χάλαϊ* (ἐκ παραμυθ.) Αἰτωλ. *Ἀντίθ. θηλυκός*.

β) Πυραμιδοειδής, ὡς δένδροκομικός ὄρ. πολλαχ.: *Ἀρσενικὸ κυπαρίσσι*, ἢ πυραμιδοειδὲς κυπαρίσσιος (*cupressus sempervirens pyramidalis*). 3) Ἄγονος, ἄφορος Ἴων. (Κρήν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά.: *Σερνικός τόπος* Καλάβρυτ. *Ἀσερνικὴ χρονιά* (ἔτος ἀφορίας) Κρήν. *Ἀντίθ. θηλυκός*. **β)** Ὁ παράγων μικροῦς, ἀλλ' ἐκλεκτοῦς βότρους, ἐπὶ κλήματος Πελοπν. (Κορινθ.): *Ἀρσενικὸ κλήμα*. *Ἀντίθ. θηλυκός*. 4) Συμπαγής, σκληρὸς Νάξ. κ.ά.: *Ἀρσενικὸ τυρί* (ὁ συνήθως σφαιρικοῦ σχήματος τυρὸς). Συνών. *κεφαλοτύρι*, ἀντίθ. *θηλυκὸ τυρί*.

5) Ἀγνός, καθαρὸς, ἐπὶ πράγματι Κρήτ. Πάρ. Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.: *Λιβάνι ἀρσενικό* (ὁ λευκὸς καὶ καθαρὸς σταγονίας λιβανωτὸς χρησιμοποιούμενος συνήθως ὡς φάρμακον εἰς μαγικὰς ἐνεργείας) ἐνθ' ἂν. || Ἄσμ.

Νὰ φέρν' ὀκάδες τὸ κερί καὶ μίστατα τὸ λάδι καὶ μὲ τὸ πετροκόφινο τ' ἀσερνικὸ λιβάνι

Κρήτ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. CWessely P. Mag. Par. 1,906 «λίβανον ἀρσενικόν».

6) Γενναῖος Θράκ. (Αἰν.) 7) Ὁ ὑπερβάλλον, ὁ ὑπερνικῶν, μόνον τὸ οὐδ. ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ Εὐβ. (Κονίστρ.) Κρήτ. κ.ά.: *Ἀρσενικὸ σκαμπίλι* (ὁ ἄσσος ὁ ὑπερνικῶν τὸ δύο, ἦτοι ὁ ἀριθμὸς 11 τὸν 10). *Ἀντίθ. θηλυκός*. 8) Ὁ προερχόμενος ἐξ ἄρρενος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ γραμματικοῦ γένους Κέρκ.: *Δανλὶ ἀρσενικό* (τὸ προερχόμενον ἐκ δένδρου ἐκφερομένου κατ' ἄρσεν. γέν., οἷον ὁ *πεῦκος*, ὁ *πλάτανος* κτλ. *Ἀντίθ. δανλὶ θηλυκός*).

Β) Οὐσ. 1) Κατ' ἄρσεν. ἢ οὐδ. γένος ὁ *σερνικός*, τὸ *σερνικό*, τὸ ἄρρεν παιδίον κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ θῆλυ Σκυρ. κ.ά. **β)** Ὁ ἀνὴρ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν γυναῖκα Εὐβ. (Στρόπον.) Καππ. (Ἄνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Πάτμ. Σύμ.: *Ἔσουςα τ' ῥόκκα κι κάθουμι σὰ σιρκός* (δηλ. χωρὶς νὰ κάμνω τίποτε) Στρόπον. *Ἡρταν σερνικοί* Σινασσ. *Τὸ σερνικό, τὰ σερνικά* (ὁ ἀνὴρ, οἱ ἄνδρες. Περὶ τῆς χρήσεως τοῦ οὐδ. γέν. ἀντὶ τοῦ ἄρσεν. ἰδ. RDawkins Modern Greek in Asia Minor 87 καὶ 115) Ἀραβάν. Φερτ. **γ)** Σύζυγος Λυκ. (Λιβύσσ.): *Ἐν ἡκούστην ἡ ἀρσινικός σου*; 2) Πληθ. *σερνικοί*, πρόκριτοι, δημογέροντες, ἔφοροι ἢ ἐπίτροποι ἐκκλησίας καὶ σχολείου Καππ. (Ἀραβάν. Σίλατ. Φερτ.) 3) Θηλ. *σερνική*, εἶδος μικροῦ πλοιαρίου μὲ ἓνα ἰστὸν καὶ μίαν κεραΐαν ἔχοντος εὐθεΐαν προεξέχουσιν πρῶραν καὶ πρύμνην ὁμοίαν πρὸς τὴν πρῶραν Μύκ. 4) Οὐδ. *ἀρσενικό* **α)** Δέρμα βοῦς ἄρρενος Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ.ά.: *Ἀσερνικὸ Ἀμερικῆς*. **β)** Ὁ στροφεὺς τοῦ πηδαλίου ἈΠαλάσκ. Λεξ. Γαλλοελλην. ναυτ. ὄρ. **γ)** Ξυλινὴ βάσις ἐν τῷ ἀνεμομύλῳ ἔχουσα προεξοχὰς κατ' ἴσας ἀποστάσεις, αἱ ὁποῖαι εἰσέρχονται εἰς ὑπερκειμένην πλάκα Λευκ. κ.ά. **δ)** Εἶδος μαύρης σταφυλῆς Ἀμοργ. κ.ά. **ε)** Φυτόν τι καλαμοειδὲς Θράκ. (Ἀμυγδαλ.)

ἀρσενικουδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *ἀρσενικούδι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

